18/11/2021

Η Ορθοδοξία απέναντι στην κλιματική κρίση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

“Η Ορθοδοξία απέναντι στην κλιματική κρίση” ήταν ο τίτλος του Άρθρου του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» στις 17 Νοεμβρίου 2021.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Η κλιματική αλλαγή θεωρείται σήμερα ως το πιο επείγον και οξύ, αλλά και δυσεπίλυτο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, θέτοντας σε κίνδυνο τα χωριά μας και τις πόλεις μας εδώ και τώρα, καθώς βιώνουμε ολοένα και πιο συχνά ακραία καιρικά φαινόμενα, όπως υπερβολικούς καύσωνες, καταστροφικές πυρκαγιές, πλημμύρες κ.ά. Πρόκειται για καταστάσεις, οι οποίες προκαλούν ανυπολόγιστα προβλήματα, τόσο στο τοπικό περιβάλλον όσο και στο κλίμα και την οικονομία. Είναι αυτονόητο, λοιπόν, ότι η κλιματική αλλαγή ως παιδί της παγκοσμιοποίησης και του τρόπου ζωής μας επηρεάζει με διαφορετικούς τρόπους ολόκληρο τον πλανήτη και θα πρέπει να γίνει κάτι προκειμένου να μειωθούν οι συνέπειές του.

Πως αντέδρασε ή τι μπορεί να κάνει η Ορθόδοξη Εκκλησία απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα;

Υπό την καθοδήγηση του «Πράσινου Πατριάρχη», της ΑΘΠ του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, η Ορθοδοξία έχει αναλάβει ηγετικό ρόλο με τη διοργάνωση διεπιστημονικών και διαθρησκειακών συνεδρίων και πρωτοβουλιών (π.χ. η καθιέρωση της 1ης Σεπτεμβρίου ως Ημέρας Προσευχής για το Περιβάλλον), επιδιώκοντας να επισημάνει, τόσο τις πνευματικές όσο και τις θρησκευτικές πτυχές της οικολογικής κρίσης, τονίζοντας ταυτόχρονα την ανάγκη για μια πνευματική μεταμόρφωση της ανθρωπότητας, για την από κοινού αντιμετώπιση αυτών των αρνητικών εξελίξεων. Όσο ο τύπος του homo economicus συνεχίζει να κυριαρχεί στο ανθρωπολογικό μας φαντασιακό, σύμφωνα με το οποίο η αλόγιστη οικονομική ανάπτυξη και οι αγορές μπορούν να λύσουν οποιοδήποτε πρόβλημα, επιτυγχάνοντας την πρόοδο, η αναζήτηση ενός εναλλακτικού ανθρωπολογικού μοντέλου, βασισμένου σε μια επανερμηνεία της χριστιανικής παράδοσης, είναι απολύτως αναγκαία.

Λαμβάνοντας ως αφετηρία το αγαπητικό-κοινοτικό-θυσιαστικό ήθος, που εκδηλώνεται στην αυτο-αποκάλυψη του Τριαδικού Θεού εν Χριστώ, μαζί με τον προσωπικό και ασκητικό τρόπο ύπαρξης που συνοψίζει τη θεώρηση για τον άνθρωπο, η Ορθόδοξη Εκκλησία προτείνει ένα διαφορετικό μοντέλο ζωής και κοινωνικής συνύπαρξης, όπου ο σεβασμός της προσωπικής ελευθερίας και της ετερότητας, ο σεβασμός της ακεραιότητας της δημιουργίας, καθώς και ηθική ευθύνη ανάληψης οικολογικής δράσης θεωρούνται απαραίτητες συνιστώσες της ανθρώπινης ταυτότητας.

Με αφετηρία την πλούσια αυτή παράδοσή μας, θεωρώ ότι ως Ορθόδοξοι χριστιανοί έχουμε την υποχρέωση να καλλιεργήσουμε και να προβάλλουμε ένα νέο ήθος, όπου όλοι μας, ποιμένες και ο λαός του Θεού, θα αναλάβουμε ενεργό δράση προς την κατεύθυνση της ανακύκλωσης των φυσικών πόρων, την εξάλειψη ή τουλάχιστον τη σημαντική μείωση των αποβλήτων μας, τη χρήση καθαρών και μη τοξικών υλικών και τροφίμων και βεβαίως την αξιοποίηση εναλλακτικών μορφών ενέργειας και καυσίμων (ανεμογεννήτριες, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας). Όλα αυτά θα μπορούσαν να συμβάλουν σταδιακά στη διαμόρφωση ενός πράσινου περιβάλλοντος με σημαντικές επιπτώσεις και στο περιφερειακό κλίμα. Μια Πράσινη Εκκλησία, ένας όρος που μπορεί να ακούγεται περίεργος, θα πρέπει ωστόσο, να θεωρείται ως ο μόνος τρόπος για να μεταμορφώσουμε τον κόσμο χωρίς αναβολές.

Προς την κατεύθυνση αυτή έχει ήδη ξεκινήσει στην Ιερά Μητρόπολή μας και υλοποιείται σε συνεργασία με το WWF Ελλάς, ένα πρόγραμμα το οποίο αποσκοπεί μεταξύ άλλων στη δημιουργία μιας πρότυπης πράσινης ενορίας, η οποία θα είναι

ενεργειακά αυτόνομη, μειώνοντας έτσι το ενεργειακό της αποτύπωμα, αλλά και σε παράλληλες δράσεις (διεθνές συνέδριο, σεμινάρια, κλπ.) με απώτερο σκοπό την περαιτέρω ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση των πιστών αλλά και όλων των πολιτών προς την κατεύθυνση ανάσχεσης της κλιματικής κρίσης.